

MANIFEST DE L'11 DE SETEMBRE DE 2021

DE CCOO DE CATALUNYA I UGT DE CATALUNYA

Aquest 11 de Setembre es presenta en un marc d'estabilitat política, amb un Govern constituït a Catalunya i a l'Estat després de successius processos electorals, però també enmig d'una crisi social. Es combinen els efectes de tres factors: la crisi política i institucional viscuda a Catalunya i a la resta de l'Estat des de l'any 2017, la pandèmia que ens ha assolat dramàticament de manera global des de març del 2020 i les conseqüències de la crisi econòmica i social de l'any 2007 que encara arrosseguem. Les polítiques d'austeritat i la gestió dels diferents governs de dretes a l'Estat van tenir com a conseqüència l'espoli de drets i de llibertats de treballadors i treballadores, i han posat en evidència la fragilitat del sistema per afrontar la pandèmia i donar respostes a la ciutadania.

Aquesta triple conjuntura amenaça de continuar colpejant-nos com a ciutadanes i ciutadans i com a treballadores i treballadors si no hi posem els mitjans per construir solucions. Però el sindicalisme de classe i organitzat del nostre país està acostumat a afrontar grans dificultats i considerem que una societat madura com la nostra és capaç de sortir-se'n. La nostra gran fortalesa és la societat civil organitzada, i CCOO i UGT en conformem una part fonamental. Al llarg de la nostra història hem demostrat que som capaços de ser eines eficaces i solvents per gestionar els conflictes, contribuint a construir els grans consensos que transformen i fan avançar la nostra societat. En aquest moment, el país necessita diàleg i negociació, grans consensos i acords, compartir projectes que permetin conservar els objectius de fons de cadascuna de les parts i respectar els de la resta.

Per això considerem que la taula de diàleg i negociació entre el Govern de la Generalitat i el Govern d'Espanya, que ha de començar els seus treballs aquest setembre, ofereix grans oportunitats malgrat les profundes dificultats i la complexitat de les qüestions que s'hi dirimeixen. És un retorn a la política després de la judicialització del conflicte. El sindicalisme de classe, des de la societat civil, juntament amb la resta de les organitzacions que la conformen, podem i hem de contribuir a construir els consensos que permetin solucionar el conflicte polític de fons. UGT i CCOO valorem positivament els indults que han permès la sortida de presó de les i els dirigents polítics i socials del nostre país i donem suport a la resolució de l'Assemblea del Consell d'Europa que demana la reforma del codi penal, suspendre extradicions i retirar imputacions contra altres càrrecs. Sabem, però, que aquests passos se-

ran insuficients si no s'aconsegueixen les solucions polítiques de fons necessàries, pactades, probablement múltiples, seqüencials i progressives, propiciant un escenari suficient en què la ciutadania de Catalunya exerceixi el seu dret a decidir, tenint sempre present que els drets nacionals avançaran amb l'avenç dels drets socials.

La pandèmia ha evidenciat la feblesa dels serveis públics, castigats per les retallades severes en la dècada passada. Alhora, ha posat de manifest la fragilitat del benestar del conjunt de la classe treballadora que, reforma laboral rere reforma laboral, ha patit el deteriorament de les seves condicions de treball, l'espoli dels seus salaris i la falta de respecte per la salut laboral. És per això que insistim en la derogació de totes les reformes laborals. La pandèmia també ha aguditzat les desigualtats que fereixen el teixit social de Catalunya. El risc de pobresa o exclusió social arriba al 26,3%, una de cada quatre persones que viuen a Catalunya. En el cas de joves i menors, la taxa arriba al 35,9%. Amb dades de 2020, a Catalunya patíem privació material severa un total de 466.500 persones. Una xifra que ens ha d'avergonyir com a país. La Renda Garantida de Ciutadania només arriba a 160.000 persones. Això és del tot insuficient i, per tant, cal ampliar el nombre de persones beneficiàries i avançar en una complementació eficient amb l'Ingrés Mínim Vital. La desigualtat té gènere i afecta més les dones, i no només té a veure amb la pobresa, l'atur i la bretxa salarial. La cara més cruel es mostra en les violències masclistes i l'assassinat de dones, de les seves filles i fills per part de les seves parelles homes, masclistes, assassins.

Cal fer front a la pobresa laboral, a la discriminació de gènere, a la precarietat dels contractes de treball, a un model productiu desindustrialitzat i a l'emergència climàtica. Aquestes són prioritats per a un país que vol ser referent. Per aconseguir el canvi de model productiu és imprescindible un nou Pacte Nacional per a la Indústria amb una dotació pressupostària suficient encaminat a incrementar el pes de la indústria en el PIB i a la generació de treball digne. De la mateixa manera, és urgent un gran pacte que orienti el canvi de model del turisme. En aquest sentit, CCOO i UGT ens comprometem a continuar impulsant el diàleg social i la negociació col·lectiva per trobar solucions a cadascun dels conflictes sense perdre de vista el conjunt de l'economia i la societat que volem. Hem demostrat que sabem aportar propostes viables per als

conflictes reals, des de la indústria de l'automòbil al treball en plataformes, des de la indústria agroalimentària a l'atenció a la dependència, des de l'organització de la mobilitat a la planificació educativa. UGT i CCOO ens comprometem també a usar la nostra capacitat de pressió i de negociació per nodrir i modernitzar els serveis públics per aconseguir que Catalunya es construeixi com un estat del benestar avançat. Cal aprofitar els fons europeus per transitar cap a una economia verda, tecnològicament puntera i socialment justa, capaç de cuidar les persones i de cuidar el planeta. És per resoldre els problemes de la ciutadania i donar-nos aquest futur compartit que necessitem institucions democràtiques per exercir un autogovern real. El primer repte polític en aquest moment és l'aprovació d'uns Pressupostos de la Generalitat que permetin abordar la reconstrucció econòmica i social del país. Són un instrument poderós i per això demanem el màxim compromís de les forces polítiques per avançar en la seva negociació i aprovació, amb una visió d'esquerres i progressista. CCOO i UGT som conscients de la necessitat d'un finançament més just de Catalunya, que aporti el nivell de recursos suficients per a l'exercici de les competències d'autogovern, que incrementi els recursos propis i que permeti a la Generalitat decidir respecte als fons de la Unió Europea per a la reconstrucció de l'economia.

Necessitem tot això també per oferir al jovent un model econòmic i laboral de futur, que permeti la seva emancipació de manera digna. En aquest moment, una de cada tres persones a l'atur té menys de 29 anys. El grup d'edat més damnificat és el de 16 a 24 anys, amb una taxa d'atur del 33,5 %, que triplica la taxa d'atur de persones de més de 30 anys (10,5 %). Quan aconseguen treballar, els salaris són baixos i els treballs, precaris. En aquestes condicions no es poden afrontar els preus de l'habitatge, de l'electricitat i de la mobilitat. No és admissible que la formació professional tingui un dèficit de 26.000 places i una insuficiència crònica d'orientació professional. Amb aquesta manca de planificació no es pot erradicar l'abandonament escolar ni es pot fer front a un canvi de model productiu. Les persones joves necessiten formació i treball de qualitat ara mateix. Perquè un país tingui futur, el jovent ha de viure, formar-se, treballar i emancipar-se en el present.

Les successives onades de la pandèmia obliguen el país a dedicar tots els esforços possibles a la cura de la salut de la població. El sistema sanitari suporta una càrrega feixuga i l'haurà de suportar un temps llarg. Les treballadores de les residències de gent gran també participen d'aquest esforç excepcional, dins un sistema d'atenció a la dependència molt minvat de recursos i amb molta precarietat laboral. Es necessiten amb urgència inversions importants i intel·ligents que capacitin el país per mantenir l'atenció a les persones malaltes de Covid-19 i, alhora, garanteixin la qualitat de la vigilància de la salut, el tractament de tota la resta d'afeccions i l'atenció a la gent gran i dependent. Aquesta ha de ser la primera prioritat dels partits parlamentaris i el Govern.

Han estat totes lestreballadores i treballadors, des dels centres mèdics i hospitalaris, les residències, els supermercats i el sector del comerç, les telecomunicacions, els serveis de neteja i assistència social, del sector agroalimentari de subministrament d'aliments i béns de primera necessitat, dels transports públics i privats, del sector farmacèutic i de la química, del sector de l'hostaleria i del turisme, del sector energètic i del subministrament de l'aigua, de l'educació i la funció pública, entre altres, des del seu compromís, dedicació i professionalitat, qui han sostingut la nostra societat en moments tan complicats i dramàtics.

UGT i CCOO reiterem el nostre compromís de lluita per recuperar tots els drets perduts i per dignificar el treball, amb salaris justos i amb el respecte a la salut. Declarem també el nostre compromís amb la salut, amb el sistema sanitari i socio sanitari, així com amb uns serveis públics que arribin a la ciutadania de manera eficaç i amb la qualitat que s'ha de garantir en una societat avançada i moderna com la nostra. Volem un model productiu i industrial que contribueixi a complir amb aquestes aspiracions tenint com a gran objectiu abordar l'emergència climàtica a la qual estem sotmesos. Reclamem a l'empresariat i a les autoritats laborals que, com nosaltres, es comprometin a evitar les dades escandaloses de sinistralitat i mortalitat laboral, a lluitar contra les desigualtats, en particular a erradicar les diferències entre dones i homes, acabar amb la bretxa laboral i la desigualtat en el mercat de treball.

Aquest any es compleix el cinquantè aniversari de la constitució de l'Assemblea de Catalunya. CCOO i UGT volem aprofitar la commemoració per posar en valor la idea que Catalunya és un sol poble que lluita, a través de majories àmplies i transversals, pel progrés social i nacional. Som un sol poble perquè hem estat, som i serem un país d'acollida, construït amb els sabers i l'esforç de gent vinguda de tot arreu que convivim gràcies als drets i llibertats individuals, la cultura que creem col·lectivament i la voluntat d'un futur compartit, digne i pròsper. Aquest país viu i solidari necessita foragitar les expressions d'intolerància i les conductes excloents, no només pel dolor que causen sinó perquè l'empetiteixen. Des de les institucions i les organitzacions polítiques i socials cal un consens ferm que oposi l'alegria i la solidaritat a l'odi i la por egoista que la ultradreta aconsegueix comunicar en l'espai públic.

UGT i CCOO manifestem el nostre compromís amb la llengua catalana, com a factor de cohesió i d'igualtat d'oportunitats, compromís que exercim de manera constant en el món del treball. Demanem aquest mateix compromís a totes les institucions i entitats perquè volem que el català sigui també llengua d'ús normal en les xarxes socials, en les plataformes de sèries, dels jocs en línia, en les cerques a internet, de la judicatura, dels negocis o de l'esport.

CCOO i UGT aprofitem la Diada per reiterar el nostre compromís en la defensa de les llibertats democràtiques, els drets socials i nacionals i l'autogovern de Catalunya, per empoderar la classe treballadora catalana. ■